

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: -

Cím: E héten megnyílik a fővárosi vizesbolt

Forrás: Az Est

Bp
(Hely)

1918. X. 20.

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

551.23

Hely

Idő

"1918"

Személy

E héten megnyílik a fővárosi vizesbolt

— Az Est tudósítójától —

A főváros egy minapi bizottsági ülésén 360.000 koronát kértek az Ásványvízüzem *topábit* fejlesztésére. Háromszázezer korona ide-oda nem számít ma a főváros háztartásában, hát megadták. Mi csak azt szeretnők tudni, hogy mit értenek *ék* továbbfejlesztés alatt, mikor eddig még az egész annyira sem fejlődött, hogy megszülessék? Nincs még olyan emberfia Budapesten, a kinek az Ásványvízüzem akár egy kortyot is szállított volna.

Ugyanekkor jelentették azt is, hogy ez a továbbfejlesztésre méltó Ásványvízüzem, néhány nap múlva *megindul*. Nahát éppen ideje. Ha rendes dolognak vesszük is, hogy a 18 milliós Gellért-fürdő kilenc esztendőig épült, még mindig veszedelmesen tehetségtelen jelenség az, hogy ezt a 320.000 koronás vizesboltot három esztendő alatt nem tudták készre piszmogni.

Emlékezzünk csak. Márkus, Jenő tanácsnoknak az Ásványvízüzem létesítésére vonatkozó javaslata három esztendeje történt és épp arra az időre esik, a mikor a *Kristály, Artézia, Ilona, Csillaghegyi* és *Szent Margit* című fővárosi ásványvízvállalatok rejtentő árdrágítással zsarolták a főváros közönségét. Sőt e

célra kartellbe is léptek, a mit *Az Est* nem győzött eléggé elítélni. Ezért aratott köztetszést az a gondolat, hogy a főváros az ő gazdag és kitűnő gyógyhatású budai vizeit palackoztassa és olcsó áron juttatva a közönséghez, *letörje az ásványvízuzsorát*. Főleg az az ígérlet hatott, mely szerint Márkus tanácsnok 1916 őszére helyezte kilátásba az üzem megnyitását.

Azóta sok víz lefolyt e gyógyforrásokon, sok pénz befolyt a szabadon tenyésző ásványvízuzsoran, Márkus tanácsnok is elpályázott, még a Gellért-fürdő is fölépült, csak éppen az ásványvízes üzemről nem tudtuk, hogy: *folik, vagy nem folik*.

Ujabbán azt beszélük, hogy *folik*. A késedelem oka természetesen a háborus viszonyokban leli a fővárosnál megszokott, bőséges magyarázatát. A körforgó-, nyomó-, szívó-, dugó-, toló-, locsoló-, kavaró-, csavaró- és egyéb gépek fémalkatrészeit hol nem engedték ki Németországba, hol elrekvirálták itt.

Elvitték a rezet, ezt pótolták nikkellel, elvitték a nikkelt, pótolták ónnal, ónból lett acél, acélból vas, vasból fa... most alighanem rongyból, papírból, hadikávéból és egyéb ilyen háborus fém pótló szerekből készült masinák várnak a megnyitásra. Mindezt nem lehetett megakadályozni, noha a dán konzultól a német kancellárig minden befo-

lyásos hadi és diplomáciai kitűnőséget mozgósítottak az ügy érdekében. Nem valami biborban született dolog volt az egész, mert hisz 320.000 koronás grázlerájjal nem lehet világegyháza berendezkedett cégekkel versenyre kelni; *node most aztán megvan a formája*.

Az összprodukción — *remélhetőleg* — napi tízezer liter, talán még ennyi sem. Szóval egy oly csekély, mennyiség, a mennyit, ha olcsó a víz, egy óra alatt felhőrpint a főváros közönsége. Már pedig kétségtelen, hogy ez a remek gyógyerejű, szén-savval telített ásványvíz többet ér annál az időnkint tintával, meg só-

savval fűszerezett lötyynél, a mivel az ásványvízvállalatok boszantják és fosztogatják a közönséget. Ezzel szemben mi történik? A főváros ebből az üzemből, mely elsősorban az ásványvízuzsora letörésére és a közönség megsegítésére készült, egy *konjunkturális üzleti vállalkozást akar csinálni*. Nem olcsóságra törekszik, hanem — mint értesülünk — *jó árakat akar elérni*, olyanokat, mint a hogy a mai háborus árdrágító vízvállalatok árulják a vizet.

A városban a főváros ügynökei szaladgálnak fűszeresboltról-fűszeresbolttra, vendéglőbe, szállodába, persze csak azért, hogy hadd keressen még egy pár protekciós alak. Ezt a vizet — ha tisztességes ára van — csak igazán nem kell ügynökkel sózatni a közönség nyakába, a mely örül, hogy a másiktól megszabadulhat.

Szégyenletes kis zugüzem ez, a mit a héten megnyitnak. Már előre nevet rajta az ásványvízkartell.